

16. oktober 2019

EM 2019/138
Aqqalu C.Jerimiassen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at rette henvendelse til Rigsmyndighederne med en opfordring til, at anklagemyndigheden i Grønland søger at skærpe foranstaltningsniveauet i sager om seksuelle overgreb mod børn.

(Medlem af Inatsisartut Sofia Geisler, Inuit Ataqatigiit)

Omsorgsvigt er vores alles ansvar, mit og især jer der sidder herinde. Enhver person der mentalt er rask vil aldrig acceptere misbrug af et barn, som er så ren og uskyldig. Hvis et barn er blevet seksuelt krænket af en voksen person, resultere det i at skade barnets rene sjæl resten af livet.

Men hvorfor sker disse krænkelser? Mon det er genetisk at have lyst til at have seksuelt samvær med mindre årige? Eller mon det skyldes krænkerens oplevelser i sit liv? Flere forskellige spørgsmål dukker op, når der er tale om de forskellige problemstillinger i samfundet. Ja, vreden kommer frem, når voksne mennesker har lavet krænkelser overfor små børn, - og hvis jeg som en forælder prøver at forestille mig en situation, hvor nogen gør disse krænkelser over for mit barn, så er det svært at forestille sig, hvor stor en vrede man vil have for krænkeren.

Det er nogle gange så forbavsende at høre om foranstaltninger for krænkerer i visse situationer, da vi jo så sent som sidste år hørte at en krænker havde fået 1 års dom. Er dette rimeligt? Eller hvad mon begrundelsen var herom? Jeg vil ikke stå her og lege domsmand, da vi alle i vores liv gerne skulle være beskyttet af loven. Men hvordan mon vi lovmæssigt vil fastsætte rammer som er klare hvad angår foranstaltninger herfor? Vil vi dømme til at afsone til livstid? Det er jo så nemt at sige det sådan, - vi har jo tidligere hørt det fra nogle af de andre partier til vælgermøder, når der var tale om at have mere fokus på foranstaltninger samt kritik herom.

Herudover kan jeg være enig med forslagsgiveren Sofia Geisler, at vi helt bestemt må udarbejde bedre rammer for foranstaltninger, når det gælder seksuelle krænkelser af børn. Der er mange af vores medmennesker, som har oplevet noget lignende som børn, men heldigvis i forbindelse med at vi som et samfund er blevet mere i stand til at bryde tabuer og være mere åbne, er der idag flere der er i stand til at få en behandling for at bearbejde disse problemer, - på den måde har vi som et samfund taget nogle skridt frem, som måske i nogle tilfælde kunne været blevet til selvmord, men har åbnet op at man i livet kan komme videre.

Med sådan et indlæg stemmer vi fra Atassut ja til forslaget, og henviser til at sagen udarbejdes grundigt i Udvalget.